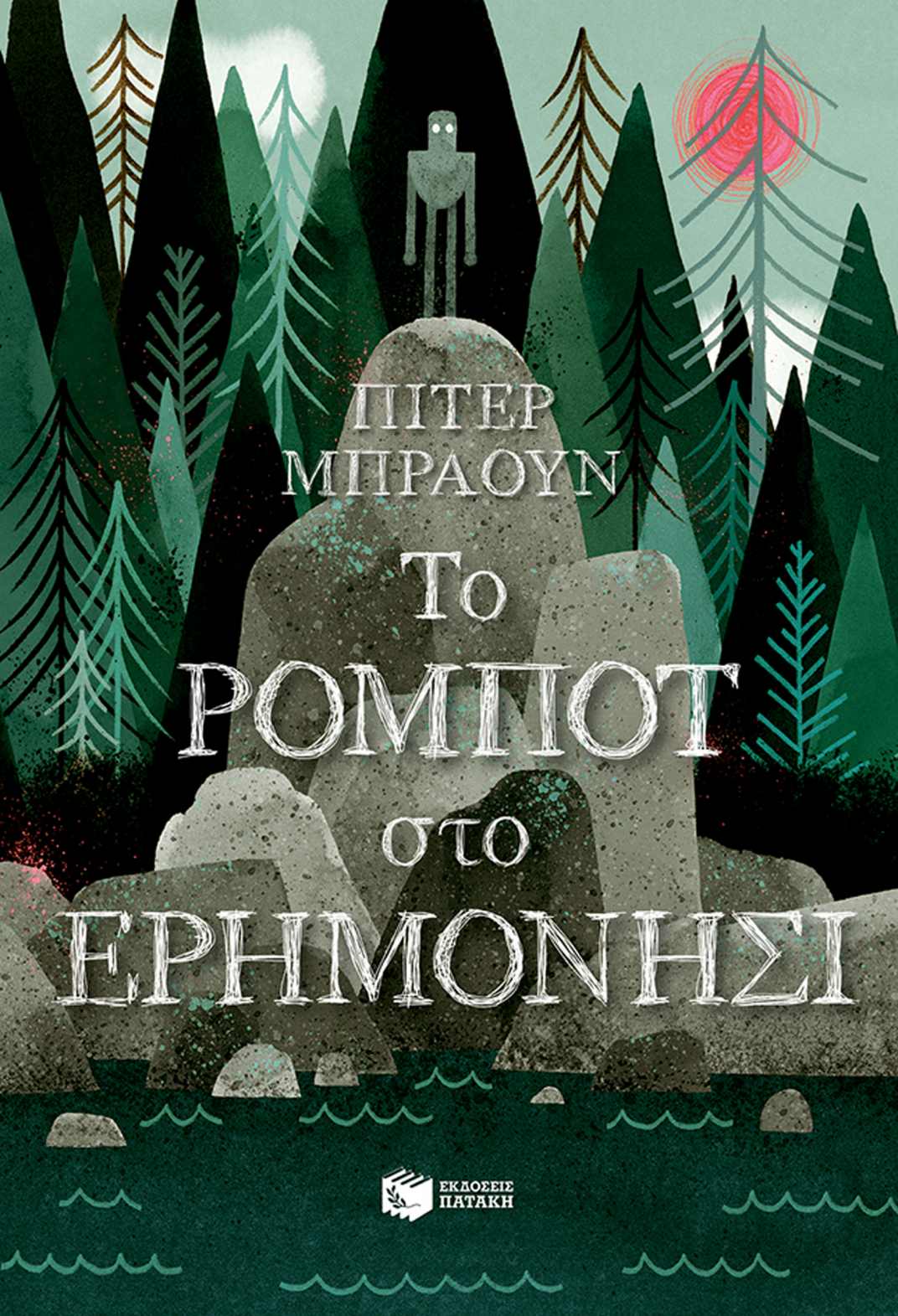

ΠΙΤΕΡ
ΜΠΡΑΟΥΝ

Το
ΡΟΜΠΟΤ
ΣΤΟ
ΕΡΗΜΟΝΗΣΙ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Ο ΩΚΕΑΝΟΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ αρχίζει στον ωκεανό, με άνεμο και βροχή και αστραπές και βροντές και κύματα. Ένας τυφώνας ούρλιαζε και λυσομανούσε μες στη νύχτα. Και στη μέση του χάους, ένα φορτηγό πλοίο βυθιζόταν

βαθιά

βαθιά

βαθιά

ως τον βυθό της θάλασσας.

Το πλοίο άφησε πίσω του εκατοντάδες κιβώτια να επιπλέουν στην επιφάνεια. Αλλά, καθώς ο τυφώνας τα χτυπούσε και τα στριφογύριζε και τα πετούσε αποδώ κι αποκεί, άρχισαν και τα κιβώτια τελικά να βουλιάζουν προς τα βάθη της θάλασσας. Ένα ένα, τα κατάπιαν τα κύματα, ώσπου απέμειναν μόνο πέντε κιβώτια.

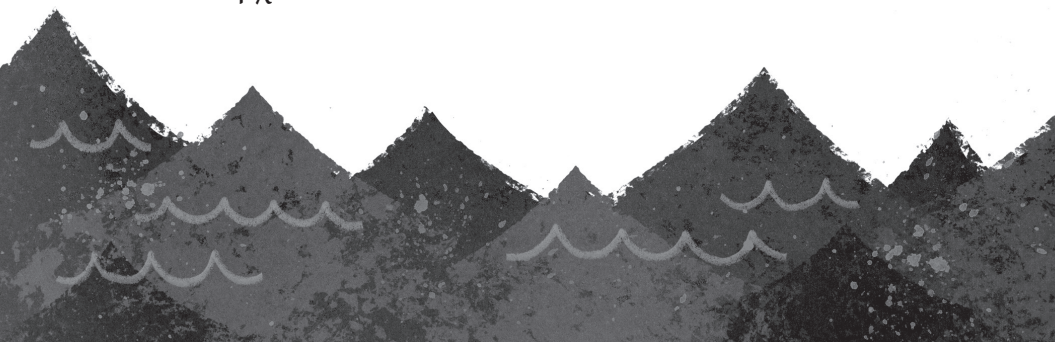
Το πρωί ο τυφώνας είχε περάσει πια. Δε φαίνονταν ούτε σύννεφα, ούτε πλοία, ούτε γη πουθενά. Υπήρχαν μόνο τα ήρεμα νερά και αυτά τα πέντε κιβώτια που έπλεαν τεμπέλικα, παρασυρμένα από ένα ρεύμα του ωκεανού. Πέρασαν μέρες. Κι έπειτα μια μικρή πράσινη μου-

τζούρα εμφανίστηκε στον ορίζοντα. Καθώς τα κιβώτια πλησίαζαν προς τα εκεί, τα θολά πράσινα σχήματα αποκτούσαν σιγά σιγά την καθαρή μορφή ενός έρημου, βραχώδους νησιού.

Το πρώτο κιβώτιο βγήκε στην ακτή πάνω σ' ένα αφρισμένο, βουερό κύμα και έσκασε πάνω στα βράχια με τόση δύναμη που διαλύθηκε.

Όμως, αναγνώστη μου, αυτό που δεν έχω αναφέρει είναι ότι μέσα σε καθένα από αυτά τα κιβώτια ήταν πακεταρισμένο ένα ολοκαίνουριο ρομπότ. Το πλοίο μετέφερε εκατοντάδες τέτοια ρομπότ προτού το καταπιεί η θύελλα. Τώρα μόνο πέντε ρομπότ είχαν απομείνει. Μάλλον μόνο τέσσερα, επειδή όταν εκείνο το πρώτο κιβώτιο διαλύθηκε στα βράχια, το ρομπότ που είχε μέσα έγινε κομμάτια.

Το ίδιο συνέβη και στο επόμενο κιβώτιο. Έσκασε πάνω στα βράχια, και τα εξαρτήματα του ρομπότ σκορπίστηκαν ολόγυρα. Ύστερα το ίδιο έγινε με το επόμενο κιβώτιο. Και με το επόμενο. Χέρια, πόδια και κορμοί από τα ρομπότ εκτοξεύτηκαν στα βράχια. Το κεφάλι ενός ρομπότ προσγειώθηκε με ένα «πλατς» σε μια μικρή λιμνούλα που είχαν σχηματίσει τα κύματα πιο ψηλά στην ακτή. Το πόδι ενός ρομπότ εξαφανίστηκε στα κύματα που έρχονταν από πίσω.

Κι έπειτα έφτασε το τελευταίο κιβώτιο. Ακολούθησε την ίδια πορεία με τα υπόλοιπα, μόνο που αντί να συντριβεί στα βράχια, σταμάτησε τσαλαβουτώντας πάνω στα συντρίμια των τεσσάρων πρώτων κιβωτίων. Μετά από λίγο τα κύματα που έσκαγαν στην ακτή το πέταξαν ψηλά. Εκτοξεύθηκε στον αέρα, στριφογυρίζοντας και στραφταλίζοντας στον ήλιο, ώσπου προσγειώθηκε με γδούπο πάνω σ' έναν ψηλό, οριζόντιο βράχο. Το κιβώτιο ράγισε και στραπαρίστηκε, αλλά το ρομπότ μέσα δεν έπαθε τίποτα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΟΙ ΕΝΥΔΡΙΔΕΣ

Η ΒΟΡΕΙΑ ΑΚΤΗ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ είχε γίνει κάτι σαν νεκροταφείο ρομπότ. Πάνω στα βράχια είχαν σκορπιστεί τα διαλυμένα σώματα τεσσάρων νεκρών ρομπότ. Γυάλιζαν κάτω από τον ήλιο του πρωινού. Και η γυαλάδα τους τράβηξε την προσοχή κάποιων πολύ περίεργων πλασμάτων.

Μια παρέα ενυδρίδων έπαιζε στα ρηχά, όταν μία απ' αυτές πρόσεξε τα γυαλιστερά αντικείμενα. Οι ενυδρίδες πάγωσαν. Ύψωσαν τα ρουθούνια τους στον αέρα. Αλλά το μόνο που μύριζαν ήταν η θάλασσα. Οπότε πήγαν επιφυλακτικά προς τα βράχια για να ρίξουν μια ματιά από πιο κοντά.

Η παρέα πλησίασε αργά τον κορμό ενός ρομπότ. Η μεγαλύτερη ενυδρίδα άπλωσε την πατούσα της, έδωσε μια στο βαρύ αντικείμενο και πετάχτηκε γρήγορα πίσω. Όμως τίποτα δε συνέβη. Μετά πήγαν προς το χέρι ενός ρομπότ που ήταν πιο πέρα. Μια άλλη γενναία ενυδρίδα άπλωσε την πατούσα της και αναποδογύρισε το χέρι. Εκείνο έκανε ένα πολύ χαριτωμένο κουδούνισμα πάνω στον βράχο, και οι ενυδρίδες άρχισαν να τσιρίζουν ενθουσιασμένες.

Σκορπίστηκαν και έπαιζαν με τα μέλη από τα σώματα των ρομπότ. Αναποδογύρισαν κι άλλα χέρια. Μια ενυδρίδα ανακάλυψε ένα κεφάλι μέσα σε μια λιμνούλα στα βράχια, και τότε όλες άρχισαν να βουτάνε με τη σειρά και να το τσουλάνε στον βυθό.

Κι ύστερα ανακάλυψαν κάτι άλλο. Λίγο πιο ψηλά από το νεκροταφείο ήταν το κιβώτιο που είχε σωθεί. Τα πλαιϊνά του ήταν γδαρμένα και χτυπημένα, κι είχε μια μεγάλη τρύπα στο επάνω μέρος. Οι ενυδρίδες σκαρφάλωσαν στα βράχια κι ανέβηκαν πάνω στο μεγάλο κουτί. Δέκα τριχωτές φάτσες κοίταζαν μέσα απ' την τρύπα, περιέργες να δουν τι ήταν εκεί μέσα. Αυτό που είδαν ήταν άλ-

λο ένα ολοκαίνουριο ρομπότ. Αλλά αυτό το ρομπότ ήταν διαφορετικό από τα άλλα. Ήταν ακόμα ολόκληρο. Και είχε γύρω του ένα μαλακό, αφρώδες υλικό.

Οι ενυδρίδες έβαλαν τα πόδια τους μέσα στην τρύπα κι άρχισαν να σκαλίζουν το αφρώδες υλικό. Ήταν μαλακό και έτριξε, όπως το τραβούσαν. Εκείνες διασκέδαζαν τσιρίζοντας και κομματιάζοντας αυτό το αφράτο πράγμα. Τα κομματάκια άρχισαν να πετάνε στη θαλασσινή αύρα. Και μέσα σε όλο αυτό τον ενθουσιασμό κάποιο πόδι πάτησε κατά λάθος ένα σημαντικό κουμπάκι στο πίσω μέρος του κεφαλιού του ρομπότ.

Κλικ.

Πέρασαν λίγα δευτερόλεπτα μέχρι να καταλάβουν οι ενυδρίδες ότι κάτι γινόταν μέσα στο κιβώτιο. Αλλά την επόμενη στιγμή κάτι άκουσαν. Έναν ανεπαίσθητο βόμβο. Όλες σταμάτησαν κι έμειναν να κοιτάζουν μέσα στο κουτί. Και τότε το ρομπότ άνοιξε τα μάτια του.

ΤΟ ΡΟΜΠΟΤ

Ο ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΣ ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ του ρομπότ τέθηκε σε λειτουργία. Τα προγράμματά του άρχισαν να φορτώνονται. Κι έπειτα, ενώ ήταν ακόμα μέσα στο κιβώτιο, αυτό ξεκίνησε αυτόματα να μιλάει.

«Γεια σας, είμαι το μοντέλο ROZZAM με σειριακό αριθμό 7134, αλλά μπορείτε να με φωνάζετε Ρόζι. Όσο τα ρομποτικά μου συστήματα ενεργοποιούνται, θα σας πω δυο λόγια για μένα.

»Όταν είμαι πλήρως ενεργοποιημένη, θα μπορώ να κινούμαι, να επικοινωνώ και να μαθαίνω. Μπορείτε να μου αναθέσετε μια εργασία, κι εγώ θα την εκτελέσω. Με τον καιρό, θα βρίσκω καλύτερους τρόπους για να εκτελώ τις εργασίες μου. Θα γίνομαι καλύτερο ρομπότ. Όταν δε με χρειάζεστε, θα φροντίζω να μην εμποδίζω και να διατηρούμαι σε καλή λειτουργική κατάσταση.

»Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

»Τώρα είμαι πλήρως ενεργοποιημένη».